

[Indenrigsministeren.]

været opmærksom paa dette Lovforslags Forhold til anden Lovgivning, der foregaar i Øjeblikket, nemlig naar det ærede Medlem fremsætter den Anke mod Udligningen, at den fører jo ikke med sig, at de andre Problemer vedrørende Københavns Omegn — jeg kan vel sige Nordsjælland — løses. Hvad nytter det, siger det ærede Medlem, med de Trafikmidler, man nu har, om Spørgsmaalet løses inden for et saadant Omraade som det, her er Tale om? Her vil jeg gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa det i denne Forbindelse ret afgørende, at naar det ærede Medlem maaske i denne Forbindelse tænker paa andre Skattely-Kommuner i Nordsjælland, saa maa man ikke glemme, at forinden denne Lovgivning er gennemført, da er der gennemført tillige en Lov om en fuldkommen Nyordning af Erhvervsbeskatningen, saaledes at denne nye Erhvervsbeskatning vil virke ud i disse Kommuner, i mange Henseender paa tilsvarende Maade som en Udligning, ligesom selvfølgelig Landsudligningens Virkninger ogsaa vil være til Stede ude i disse Kommuner.

Det ærede Medlem Hr. Krag var betænkelig ved det Grundlag, hvorpaa § 2, sidste Stykke, hviler, denne Bestemmelse, som har Relation til det saakaldte Udgiftstal, og sagde, at det hvilede paa et Skøn. Ja, men rigtignok paa et Skøn, bygget paa Erfaringer, og den ærede Ordfører ved, at hele dette Spørgsmaal om Udgiftstallet, som i øvrigt under normale Forhold har overmaade lidt Indflydelse paa Tilsvaret fra de forskellige Kommuner, er behandlet paa sagkyndig Vis, idet der er afgivet en Erklæring af den daværende Chef for Statistisk Departement til det Gentofte-Udvalg, der var nedsat.

Jeg maa da ogsaa sige, at jeg fik ikke rigtig af det ærede Medlem Hr. Krags Bemærkninger Rede paa, hvad det egentlig var, det ærede Medlem mente var uretfærdigt i denne Forbindelse. I det ene Øjeblik talte det ærede Medlem, som om Frederiksberg blev alt for ugunstigt stillet i denne Sag over for Gentofte, men i næste Øjeblik holdt det ærede Medlem Tale for Gentofte, som vilde blive alt for ugunstigt stillet over for Modparten. Det var omtrent det samme Dilemma, som det ærede Medlem Hr. Krag kom i, da det ærede Medlem kom

ind paa at diskutere Spørgsmaalet om Forholdene her i København. I første Øjeblik var det ærede Medlem indstillet paa den Bølgelængde, jeg tænker mig i al Almindelighed anvendes længere ude i Landet, de uhyre Skatter, som Københavns Kommune var nødt til at udskrive, og det var, som om det ærede Medlem ligefrem ømmede sig ved de Skatter, som Københavns Kommune udskriver. Men i næste Øjeblik kom det ærede Medlem i Tanke om, at det var maaske alligevel rettere at give den Fremstilling, at Københavns Kommune var et egentligt Skattely i Forhold til den øvrige Del af Befolkningen.

Det er denne Vaklen frem og tilbage, som jeg ikke kan tillægge saa forfærdelig megen Betydning. Jeg sad virkelig til sidst og blev endnu en Gang glad over, at det ærede Medlem ikke længere er Indenrigsminister, for saa var det i hvert Tilfælde givet, at saa vilde der i de første 10 Aar efter denne Tale ikke blive Tale om Handling paa disse Omraader. Naar de 5 Aar, som jeg har givet en sagkyndig Kommission til Behandling af dette Spørgsmaal, betragtes af Oppositionspartierne og af det ærede Medlem som Lyntogsfart, saa ved man, hvordan det ellers vilde være gaaet.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil jeg lige sige et Par Ord. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, som jeg ogsaa tror er anvendt i Betænkningen, at der er ligefrem Mulighed til Stede for, at de to Kommuner, hvorfra der skal udlignes, Gentofte og Frederiksberg, under den kommende Ordning vil faa en højere Skat end Københavns Kommune. Derom skal jeg sige, at selvfølgelig kan man stille det op saadan, at den teoretiske Mulighed er til Stede; men Forudsætningen for, at denne teoretiske Mulighed indtræder, er i Virkeligheden en fuldkommen vanvittig Administration i Gentofte og Frederiksberg, at de skulde smide Pengene om sig i Udgifter til alt muligt, saaledes at man paa een Gang skulde have Udligningstilsvaret og saa svare til en saadan urimelig Økonomi. Der er ingen saglig Baggrund i det foreliggende Forhold for, at noget saadant vil kunne ske, saa meget mindre som man i denne Forbindelse maa erindre, at det Udgifts- og Indkomstniveau, som København i Øjeblikket hviler paa, har som Baggrund en Konsolideringstilstand, som jeg